

[Palle Simonsen]

politik. Den forsvarsordning, som vi lever med i dag, er der kun 1/2 af folketingets medlemmer der har stemt imod. Der er formentlig ikke mange parlamenter, som kan opvise en tilsvarende oplutning bag en forsvarspolitik.

Vi kan også konstatere, at vi har fået et godt forsvar i det danske samfund, og når jeg siger det, er det, fordi vi undertiden bliver stillet over for spørgsmålet: kan dansk forsvarspolitik nytte? Jeg mener, det skal siges ganske klart, at det kan den. Med den uddannelse, der finder sted af personel i det danske forsvar, med de materieludskiftninger, som er sket under forsvarsordningen fra 1973 og under den nuværende ordning, er der efter vor opfattelse tale om en styrkelse af det danske forsvar, og der er tale om en øget stabilitet.

Men der er også problemer; der er også huller. Hr. Karl Møller var åbenbart meget oprørt over, at enkelte generaler havde udtalt sig om, at budgetrammen ikke slår til, men det er jo korrekt. Vi ved alle, at budgettet ikke er stort nok til at efterleve den målsætning, som vi som politikere har opstillet for det danske forsvar.

Det må være ganske klart, at uanset at det naturligvis er politikerne, der fastlægger målsætningen for forsvarspolitikken, har vi behov for at høre de råd, som eksperterne, i dette tilfælde generalerne, kan give politikerne. Det kan der ikke være noget som helst odiøst i, og disse råd håber jeg vi fortsat vil få, som vi får det fra alle andre eksperter i det almindelige offentlige system, uanset om det er på uddannelsesområdet, på miljøområdet eller på det socialpolitiske område. Der lytter vi gerne til eksperterne, og det gør vi naturligvis også på forsvarspolitikens område.

Den egentlige debat om, hvordan en kommende forsvarsordning skal se ud, kan vi naturligvis ikke gå ind på på nuværende tidspunkt. Vi må afvente resultaterne fra langtidsplanlægningsgruppen, men på den måde, som det arbejde er lagt til rette, synes jeg, at vi har god grund til at forvente, at vi får et godt analysemateriale, og at vi også får gode, konstruktive oplæg som udgangspunkt for debatten om en kommende forsvarsordning, der, som ministeren også har oplyst det i dag, formentlig kan starte, når vi kommer frem til slutningen af dette år.

Jeg tror, vi som politikere i den store del af det danske folketing, som slutter op om det danske forsvar, vil få en meget væsentlig opgave i det næste halvandet år i retning af at få det gjort klart over for befolkningen, hvilken situation det danske forsvar befinder sig i. Som forsvarsministeren har gjort det klart, vil en kommende forsvarsordning, hvis den skal være på samme niveau som i dag, blive dyrere. Det er en af de realiteter, som vi som politikere står med og skal skabe forståelse for. Vi kender også alle henstillingen fra NATO-regeringschefmødet om på baggrund af den sikkerhedspolitiske situation at forøge forsvarsbudgetterne med 3 pct. pr. år. Det er en anden realitet, som vi som politikere står med.

Det, der derfor bliver afgørende i den politiske diskussion om en kommende forsvarsordning, er, hvilken prioritering vi er i stand til og har vilje til at gennemføre i forhold til de øvrige offentlige sektorer. Det bliver ikke nogen let debat, men jeg tror også med baggrund i de oplysninger, jeg allerede har været inde på om den danske befolknings holdning, at vi vil få et godt grundlag for at holde fast – og det må vel være det, der er konklusionen – i et forsvar, som under alle omstændigheder er på det niveau, vi kender i dag.

Jeg skal til slut bare sige, at vi kan tage forsvarsministerens tale her i dag til efterretning. Vi bekræfter det forsvarsforlig, som vi lever med på nuværende tidspunkt. Vi er tilfreds med den måde, som det er ført ud i livet på, og med det samarbejde, der er partierne imellem, og vi er parat til at leve op til de krav, der vil blive stillet til os om øget økonomisk bidrag til det danske forsvar i forbindelse med de forhandlinger, som formentlig kan indledes i slutningen af 1979.

Bollmann (CD):

Af teksten til denne forespørgsel er det vanskeligt at se, hvad forespørgerne egentlig vil have ud af debatten, men når man så hører hr. Karl Møller her i dag og i øvrigt kender DKPs synspunkter, er der ikke megen tvivl tilbage. Det, DKP vil med hjælp fra visse andre partier, er at så mistillid til det danske forsvar og til vores samarbejde med NATO. Det er egentlig lidt uforståeligt, at DKP, som i hvert fald i visse spørgsmål er et